

Íma

az Egyházi Főtanács megnyitásakor 1936 december 18-án.

Hatalmas Isten! Édes jó Atyánk, ki teremtetted, adtad az emberi életet, ki munkára hivat és kötelességek elébe állítottál: egybegyülésünk, munkálkodásunk kezdetén érzésünk, gondolatunk, szavunk az ima mélységében és tisztaságában a tied legyen, mert úgy lesz áldott életünk és munkálkodásunk, ha minden kezdeten, minden folyamatban és minden végezetben szent nevedet dicsőítjük és szent neved lesz a mi erősségünk.

Azért hát imánk a hála imája az elvett javakért, a megtartó atyai kegyelemért és irgalmasságért; hitvilágunkban imánk az emlékezés imája a neveddel végzett jó cselekedetek alkotó erejéért; imánk a szeretet mélységében a reménység imája, hogy te egyetlen, egy igaz élő Istenünk nem hagysz el s ha vannak szenvedéseink és aggodalmaink, azokból kivezérelsz, hogy atyai egységedben szerves testvériségünk egybekapcsoló, megértő cselekedetekre és alkotásokra buzdítson.

Hogy így ne hadakozzunk a levegő égben, hanem szűrődjön át érzelmünk mélységébe, értelmünk világosságába, szabad akaratunk teljességébe, lelkiismeretünk áhítatos templomába, a mennyei sugallat, a mennyei izenet, a mennyei parancsolat, a te parancsolatod oh mindenható Isten: *egymást szeressétek, egymást megbecsüljétek, egymást megértsétek.*

A kívánatos jó munkának, az áldásos munkának ez a legfőbb biztosítója.

Imádkozó keblünk, Ildvezítőnk tanításából kell, hogy merítse a lelki erőt: *arról ismernek meg, hogy én követőim, én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek...* Szeretet volt unitárius egyházunknak életető hatalma, megtartó ereje. Egység volt hitlobogónk jelszava. Egység volt az unitárius szent vallás tagjainak ismertető jele. Az összetartás jegyében az egységet vettük át őseinktől szent örökségül. Jó Ur-Isten segíts minket, hogy e szent

örökségünket megtarthassuk időtlen időkön keresztül. Taníts minket így is imádkozni: *Őrizzen minket az Ur — a te kegyelmed — attól, hogy őseinktől nyert emez örökségünket áruba bocsássuk avagy eladhassuk.*

Taníts Uram tűrni, szenvedni, terheket hordozni, de lelki közösségben együtt és egyenlő akaratban munkálkodni, hogy unitárius anyaszentegyházunk minden tagja — küzdők, munkások és vezető tagjai legyenek *egybekötve egy értelemnek és egyenlő akaratnak általa.*

Ez legyen vezető szelleme, éltető lelke mostani tanácskozásunknak is; ez legyen vezető szelleme, éltető lelke mindig a mi imádkozásunknak, az egy értelem és egyenlő akarat legyen vezető szelleme, éltető lelke minden cselekedeteinknek, melyeket egyházunk, vallásunk érdekében végzünk bármely helyen és bármely időben.

Ne legyen e kicsiny seregben szenvedély, elfogultság, avagy gyűlölség, hanem béke és szeretet s így alkossunk gyönyörtűséges dolgokat e nehéz időkben is.

Adj a tanácskozók értelmének világosságot s az elnöklő, előülő fővezéreknek bölcsességet.

Áldj meg mindeneket: a helyet, napokat és az időt; áld meg a földet, a hazát, a népet, áld meg a királyt most és mindörökké
Ámen.

* * *

Uram ne vigy a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól...
Legyen béke áldott Isten te föléd e szent teremben szent nevednek dicsőségére, egyházunk, gyülekezeteink boldogságára örökön örökké
Ámen.

Gvidó Béla,

tárnavaköri unitárius esperes.

Az igaz út.

Minden kornak megvan a maga jellegzetes sajátága. Az egyik a test kultuszát helyezi előtérbe, a másik a lélek üdvösségére fekteti a fősúlyt. Az egyik a vallás lobogója alatt harcol, a másik a politika útvesztő szövevényeibe vész el. Az egyik a tudománynak él, a másik a művészetekben merül el. Az egyik a háborus jelszavakat hangoztatja, a másik a béke áldásait hirdeti. Az egyik az egyéni jogok kiharcolására fegyverkezik, a másik a szociális egyesülésben látja boldogságának az útját. Így alakul a történelem s foly tovább, mint egy óriási folyam, amely újabb meg újabb hullámok alakjában tör utat magának a bizonytalan jövő felé.

A mi korunk az ellentéteknek a kora. A legszélsőségesebb irányok küzdenek egymással. Mint a nagy viharok idején a természetben a hideg és meleg, a por és az eső, a felhő és nap-sugár, a keleti és nyugati légáramlások rendetlen összevisszaságban kavarnak körülöttünk s ebben a természeti kaoszban az ember elveszíti tájékozó képességét: így vagyunk a mai kor valósi, politikai, gazdasági, erkölcsi és világnézeti kaoszában. Anarchizmus, szocializmus, kommunizmus, individualizmus, nacionalizmus, diktatura, demokrácia és más jelszavak röpködnek körülöttünk a levegőben. Zűrzavar van mindenütt. Felborult nem csupán a népek politikai és gazdasági egyensúlya, hanem a lelki élet vizei is annyira megzavarodtak, hogy az ember nem látja azt az utat, mely tisztább vizekre, nyugodtabb tengerre vezetne. Természetes, hogy ebben a zavarosban felszínre jutnak olyan elemek, amelyek nyugodt és csendes időkben el voltak iszapolva s létezésükről még fogalma sem volt az embernek. Az ilyen bizonytalan időkben előtérbe nyomulnak a zavarosban halászni szeretők, akik éppen ezt a bizonytalanságot használják fel a mások megrontására s a maguk javára. Ezért van, hogy manapság annyi panasz hangzik el az igazságtalanságok és embertelenségek miatt.